

אגירלנד

אי ירוק בים

מקהלת יואב באירלנד
מאי 2012

לפון בארץ 050-2222406.

המדריך והמלווה שלכם: צביקה ז"ק.

מסלול הטיול

יום שלישי   יום ראשון   יום שישי   יום רביעי
 יום רביעי   יום שני   יום שבת   יום חמישי

העונש היומי של יום שלישי ה 1.5.2012 היום הראשון לטיול

מזה כמה שנים
שאני מלווה קבוצות מטיילים
כך יוצא לי לבקר בכמה ארצות במועדים שונים
ואגב כך זוכה אני להכיר גם לא מעט נוסעות ונוסעים

בכל שנה בקיץ מקפיד להגיע לאירלנד הקרירה
ולומר את האמת ההפוגה בין הביקורים מעט ארוכה
ולכן שמחתי מאד על ההזדמנות שנפלה לחיקי
לצאת כבר במאי אל זה האי

מה גם שזו עבורי חברה חדשה
ואם ייצא טיול מוצלח אולי תתווסף לי עבודה
אך מעל לכול שמחתי עם הגדרת אופי הקבוצה
לא סתם אוסף מקרי של נוסעים כי אם מקהלה

נפגשתי עם המארגנים ואחר כך עם חברי הקבוצה
הכנתי מצגת באהבה רבה , אך לא כך היא התקבלה
אך כבר בפגישה הבאה עם הוועד יושרו ההידורים
ויחד הכנו מסלול שהתקבל באישורם של כל הצדדים

הטיסה נקבעה לראשון למאי, פעם חג הפועלים
אך לא כל הקבוצה מגיעה באותם הזמנים
חלק ייצאו כבר קודם ויטיילו בדבלין השקטה
וחלק יגיעו מאוחר יותר מי ברכבת ומי בטיסה

אנחנו נפגשנו בשדה התעופה בשעה הנקובה
הייתם דייקנים ואין זה משימה קלה
עמליה עזרה וכיוונה את חברי הקבוצה
מלמעלה למטה לכיוון דלפקי הכבודה

נכנסנו לדיוטי פרי ונפגשנו שוב בעלייה
חווינו טיסה לא קצרה אך בסך הכול נעימה
יש סרטים ומוסיקה ויש גם אוכל טעים
אני מקווה כי שומרי הכשרות קיבלו דבר מה מתאים

נחתנו בפרנקפורט בשדה העמוס לעיפה
ומיהרנו לחפש את הדלפק לטיסה הבאה
היו כאלו שלא שמו לב להוראות הכתובות
ונאלצו להיפטר שם מכמה קרמים ומשחות

הטיסה והשעות הארוכות גם הן עשו שמות
חלק חשו זאת היטב בעצמות הכואבות
חלק גם לא חשים טוב – מחושים כאלו ואחרים
אנו מקווים כי הכול יעבור בעזרת השם וכמה כדורים

והנה מגיעה הטיסה השנייה
אך לא לפני שעוברים דלפק עלייה
יפעה שהתגלתה כחובבת קניות
חילקה לכולנו קוביות שוקולד טעימות

סוף כל סוף מגיעה שעת העלייה
כולם ממהרים לשבת לטיסה הקצרה
שמעתי אתכם אומרים שאין מה לצפות יתר על המידה
מקסימום יגישו בוטנים , אך בסוף הוגשה ארוחה קלילה וטובה

בנוסף , בניגוד לכמה חברות שאני מכיר אישית
המלצרים חילקו סוגים שונים של שתייה בצורה חופשית
יין ובירה ומשקאות קלים
אין מה לומר מקבלים תמורה על מחיר הכרטיסים

נוחתים וממהרים למסוע המזוודות
אוספים אותן ותודה לאל כולן הגיעו והן שלמות
יוצאים ופוגשים את פרנק למרות שלא הוא היה המיועד
אך מה זה חשוב בשעה כזו עכשיו

כמה דקות ואנו במלונינו הראשון
בסמוך לשדה תעופה , זה נוח ומקצר המון
מקבלים חדרים ומיד נבלעים במעלית הקטנה
ותוך כמה דקות משתררת דממה

ועכשיו כבר ממש מאוחר , בעצם חצות
ועל כולנו עברו 14 שעות לא קלות
ולכן גם אני ממחרת לתפוס תנומה
מחר מצפה לנו עוד נסיעה לא קצרה

אז ...לילה טוב לכם קבוצתי החדשה
מחר ניפגש בסמוך ליציאה .

העונש היומי של יום רביעי ה 2.5.2012 היום השני לטיול

בוקר ראשון בדבלין אירלנד וכולם מתעוררים
מתארגנים מעט ולארוחת הבוקר יורדים
שם נפגשנו כבר עם הזוגות שהגיעו לבדם
יונה, מרטין, מירה ואריה כמובן

והארוחה כפי שהבטחתי מגונת ומשביעה
יש כל מיני בשרים ביצת עין וחביתה
יש ירקות – לא הרבה הם לא כל כך צורכים
ומבחר של לחמים, גבינות ושתייה קלה וחמה למעוניינים

אחר כך מורידים מזוודות וממתינים בלובי בסבלנות רבה
והנה מגיע גרג נהגנו הבא
הוא בכלל מפולין אך מאז שהאיחוד האירופאי הפך למדינה אחת גדולה
הוא ושכמותו נודדים ממדינה למדינה

הוא כבר גר כאן 6 שנים בדירות שכורות
ויש לו אישה ושתי בנות
ולמרות שהמחירים כאן ירדו באחוזים ניכרים
הוא יודע כי במולדתו הוא יכול לרכוש ארמון באותם מחירים

תחילה מקיפים את דבלין עיר הבירה
על ה 50M – דרך היקפית רחבה
אך בדבלין בה מתגוררת כשליש מהאוכלוסייה
תמיד יש פקקים- לא משנה השעה

עם עזיבת התחום העירוני והיציאה לסביבה הכפרית השלווה
מושמעת תפילת הדרך לראשונה
ואולי לא קשור , אך למה לפקפק בעובדות
השמש יצאה מנדנה לאחר כמה דקות

לאורך הדרך צר היה לי לראות
את שושי שוכבת מאחור שעות ארוכות
ולכן כבר בהזדמנות הראשונה
עצרנו בבית מרקחת אולי משם תבוא הקלה

עוד נוסעים נזקקו לציד רפואי או לשתייה קלה
והרווחנו כמה דקות של עצירה ספונטאנית נחמדה
בדרך חזרה לאוטובוס תלמה נרעשה
היא חשבה שאיבדה בהיסח הדעת את כספה

אך לא אלמן ישראל רק מעט נרגש מהיום הראשון
והכסף האבוד נמצא וכך גם התיק של לאה שעבר מקום
צילמנו מעט את האדניות הפורחות
כאן בניגוד לאצלנו לא חייבים להקפיד להשקות

חוזרים לדרכים הצרות והכביש מתפתל לו בין הגבעות
אנו בהרי הוויקלו , הגן האחורי של דבלין ויש מה לראות
אחוזות ענק עם גנים יפים
אך אנו בדרכינו לעמק של שני האגמים

מגיעים ויורדים לסיבוב של כשעה ומחצה
תחילה איך לא , הפסקת שירותים קצרצרה
אחר כך נפרדים מאלו שימתינו בבית הקפה
ונכנסים לעיר הנזירית דרך השער הקשתי היפה

שומעים על קווין הקדוש והניסים הרבים
כמעט כולם קשורים לבעלי חיים
פעם שועל שמעניק חלב לשתייה
ופעם ביצה שבוקעת על ידו שקפאה במקומה

אחר מביטים על מגדל הפעמונים
ועל כל הקברים והצלבים הגבוהים
מסיירים בקתדראלה ההרוסה למחצה
ומנסים לדמיין כיצד נראתה בשיא תפארתה

משם יוצאים לסיבוב רגלי
דרך האגם התחתון ועד לעילי
אך גשר העץ חסום למטיילים
ולכן עשינו דרכינו הלוך וחזור ביינות לעצים

ראינו את האגם ומימיו הגבוהים
ואת כל אותם עצים גבוהים ומוריקים
גם אנחנו לעיתים מוריקים מקנאה
על שפע המים ומזג האוויר הנפלא

ממשיכים להלך ויש כאלו שפותחים כמעט בריצה
למשל זולי שהגיע עד למפל בראש הגבעה
את דויד רון פגשנו עת עשה כבר דרכו חזרה
הוא עוד הספיק לשבת בבית הקפה בחברת תלמה החמודה

מגיעים לאגם , הוא יפה ומימיו שוקטים
וכמו תמיד נמצאים כאן הברווזים הצבעוניים
ממשיכים משם דרך גשר העץ בסמוך למים הזורמים
וחזרה לאוטובוס לאחר הפסקת שירותים

בסמוך לאוטובוס מהומה קלה
לא מוצאים את שושי וגם תלמה חסרה
אך לא עוברות דקות ארוכות
ונמצאות כל האבדות

חוזרים לנסיעה לכוון קילקייני הקטנה
וחולפים באזורי הצילום של לב אמיץ – סרט סקוטי נודע
אחר כך מעט מוסיקה מקומית והסבר על כלי הנגינה
מקווה כי תצליחו לראות ולשמע אותם בהופעה חיה

קצת לפני שמגיעים לעיר הנהג מעורר בעיה
הוא אינו יכול לחרוג משעות הנהיגה
ולכן הוחלט לקצר מעט בעיר את השהייה
וכך להספיק ולצלם אחר כך בקאשל את הקתדראלה הגדולה

יורדים ומיד נבלעים בגן הטירה
בקילקייני היא שופצה ושוחזרה
מצד אחד מדשאות ענק ושבילי הליכה
ומצד שני גן ורדים שפורח בכל שנה בעונה הנכונה

מביטים על גודלה ויופיה של הטירה
ולחשוב שגרה כאן משפחה אחת לבדה
אחר כך חוצים את הכביש בכיוון האורות הישנות
כיום הן מאוכלסות בסדנאות וחנויות

נכנסים ומביטים גם בבית החדש של משפחת באטלר הידועה
משם כבר חלק פורשים לשירותים ולארוחה מהירה
היתר – מתי מעט ממשיכים עימי לכיוון בית העירייה
ושם בסמוך יש בית קפה ומעליו בית דירות ציורי – שווה תמונה !

אחר כך הפסל העשוי אבן גיר מקומית
שמוחלקת למגע שיש – אשליה אמיתית
חולפים על פני מבשלת סמית'ס ויש כאן עוד מבשלות
ומביטים על הבית והחצר של משפחת רוט

ואז מגיעים לכנסייה הקטנה
הכנסייה השחורה זהו שמה
אך בפנים כלום לא שחור אלא שלל צבעים
ושנים שלושה סגנונות שונים של ויטראז'ים מרשימים

יש גם עוגב ופסל בהט קטן מידות
והזדמנות ראשונה לראות את התקרות המיוחדות
אריאלה הציעה כי החברה הנוכחים
ישירו אנוש במקום שנראה מתאים

אך לא היה זמן ומיהרנו חזרה
גם כך איחרו להגיע חלק מהקבוצה
אך לא נורא העניינים מסתדרים
ואנו בכביש הצדדי לרוק אוף קאשל יוצאים

סלע השטן נקרא כך בשל העובדה הפשוטה
כי השטן ירק אותו כאן כאשר חש בטעם הנורא
ואז הקימו עליו אתר מלוכה
שהפך עם בוא הנצרות למקום של כהונה וקדושה

אך המקום נחרב ברבות השנים
למשל תודות לאוליבר קרומוול שהעלה באש 4000 תושבים
אך גם נזקי מזג האוויר הרטוב והברקים הסבו נזקים
ומעל לכול צריך להביא בחשבון שחלפו כבר כמעט 800 שנים

מצלמים מהכביש ולמרות שלא מתקרבים
זוהי נקודת המבט הטובה ביותר של המתחם המרשים
ממשיכים משם בנסיעה מהירה
אל קורק ומלוינו הבא

בדרך נחשפתם לראשונה
לעונש היומי – זה רק שם משונה קמעה
ואחר כך אורי הפתיע אותי עם חריזה משלו
אודה ולא אבוש התרגשתי מהמילים ומקולו

מגיעים לעיר ומיד מתפזרים לחדרים
קובעים בשבע ארוחת ערב , חלק מכם מאד ממהרים
אך מה לעשות ויש כאן קצב אחר להזמנות
מה גם שהכול מוכן במקום ולא מחממים מנות

עמליה ואריאלה בתור אחראיות "אחראיות"
מוותרות על האוכל ולסדר את הכרטיסים אצות רצות
חלק שהחליט לוותר מניח את ידיו עליהן
כי יצליחו לבטל את הכרטיסים ולמנוע הפסד מהם

ואכן הן מצליחות ורק קומץ נוסעות ונוסעים
יוצא לכיוון המופע – היתר מוותרים
אנחנו בינתיים מסיימים לאכול את הארוחה הטובה
כולל מנת הפתיחה , העיקרית והאחרונה

בינתיים חוזרות עמליה ואריאלה ומסיימות ארוחתן
ובכך עוד יום תם ונשלם
מחר יש השכמה מוקדמת לחברי המקהלה
ובשמונה בבוקר כבר מתחילה חזרה

אחר כך נצא כולנו להאזין למופע
ובצהריים נתפזר לארוחה קלה
נקווה כי השמיים לא ימטירו גשם זלעפות
וכך נוכל גם לשוטט מעט ברחובות

לילה טוב לכם נוסעות ונוסעים
האמת שעם חלק אני כבר חש כידידים
מקווה כי תנוחו היטב ושיבריאו החולים
ונמשיך ליהנות יחד בימים הבאים .

העונש היומי של יום חמישי ה 3.5.2012 היום השלישי לטיול

בוקר ראשון בקורק וחברי המקהלה מקדימים לקום
יש חזרות משמונה עד עשר ולא משנה כלום
היתר ממשיכים למנמנם מעט ויורדים מאוחר לארוחה
ואז שומעים על תלאות ליל אמש בפעם הראשונה

החברה שיצאו להאזין לרקוויאם המפורסם
חוו חוויה נוספת ובתזמון מושלם
כמו שאורי הגדיר זאת "זקן חביב אחד אולי מקומי
האזין ליצירה וחשב בליבו " אולי זה למעני "

ואז כפי ששמעתי אחר כך מאמיתי " הוא נעלם לכמה שניות "
ולמזלו היו לצידו שני ישראלים אוספי מצוות
אורי הפרמדיק שמנוסה באלו המקרים
ואמיתי שגם כבר מנוסה כפי שאומרים

שמעתי אפילו במסגרת השיחות הפרטיות
שארע לו פעם אחת מקרה מהאגדות
הוא כבר יצא לבשר על פטירתו של חולה
ולפתע ההוא החליט שהוא עוד לא רוצה

טוב נחזור לקורק ולהמשך היום
סיימנו את ארוחת הבוקר ויצאנו למופע הראשון
יצאנו כלומר כל הקבוצה
כי רצינו לשמוע ולעודד את חברי המקהלה

נסענו מעט לכוון בית הספר האזורי
שם חיכתה לנו כיתת המוסיקה בשקט מופתי
מי ששם לב לפרטים הקטנים ראה
כי מהאינטרנט הם הורידו את שמכם בכתב ראי ללא הגהה

וגם שם לב לתלמידים המוענשים
אחת יושבה לצד חדר המנהל ופתרה תשבצים
אחר הוכנס לחדרון קטן כדי להתבודד
ובכן יש מקרים כאלו בכל מקום , זה מעודד

אחר כך החל המופע והמקהלה פצחה פיה בשירה
כולם הסכימו כי קטעי הקישור כמעט גנבו את ההצגה
אריאלה הקריאה בהטעמה ובהגוי מושלם
אני מבין כי לצורך התוכן נעזרה בזולי ובאמיתי כמובן

וכפי שאמרתי בסוף נהייתי מאד מהרמוניה הנפלאה
מקולה של רחל הסולנית ומקולותיכם כמקהלה
ואכן מודה אני כי לי זו הפעם הראשונה
ואולי גם בשל כך נעמתם לאוזני הערלה

גם הילדים מחאו כפיים וחלקם מתוך כוונה מלאה
אחר כך הודה המנהל במילים של חוכמה
"מוסיקה" הוא אמר "מחייבת אוזניים ולב פתוחים לרווחה
וכך נוצרים גשרים בין חברה אחת לשנייה"

זו שפה בינלאומית שאין צורך לתרגמה
למרות שאני בטוח כי תרגום המילים על ידי אריאלה הוסיף לחוויה
משם עברנו לחדר המורים
שם שתינו קפה , תה או משקאות קלים

היו גם כריכים קטנים אך משביעים ומרגיעים
ולי זו פעם ראשונה ללא עונש בחדר מורים
האוטובוס חזר ועימו חזרנו למלון להפוגה קצרצרה
אחר כך נצא מכאן רגלית להופעה הבאה

ואכן יוצאים יחדיו כדבוקה
אך לאחר שני רמזורים נתקלים בבעיה
בדרך כלל , אני טוען ש : הדרך הטובה ביותר להכיר עיר חדשה
היא פשוט ללכת לאיבוד ברחובות הקטנים ללא עזרת המפה

אך הפעם מיהרנו להופיע והקהל בוודאי ממתין
וכדי להגיע נאלצנו להיעזר בכמה וכמה אנשים
בסוף הגענו בשנייה האחרונה
ונכנסנו לבנק AIB בנק צפון אירי נודע

שם כבר המתין קהל שישב או נשען על הדלפקים
ובין לבין היו שם גם לקוחות מזדמנים
ההופעה נערכה מהמרפסת בקומה השנייה
זולי נאלץ לעמוד ממול כדי לנצח כהלכה

לאחר שיר ראשון הוא הבין כי אינו יכול גם לאחוז בתווים
ומיד נחלץ סרגיי לעזרתו וזו אינה הפעם הראשונה כך מספרים
הייתה עוד יציאה למופע די מזמן שמיהרתם נורא
והוא סידר עבורכם באוטובוס את המזוודות עד לאחרונה

וכאן , האקוסטיקה , המבנה והסיטואציה כולה
הביאה אתכם לתת מופע לעילא ולעילא
גם זולי וגם אתם הייתם קצת יותר מרוצים
ונראה כי גם הייתם יותר מחויכים

מי שתמיד נראה לי נהנה מכל המופע
הוא נעמן שעומד בצד , , כנראה יש לו סיבה
אמיתי ודויד בספונטאניות מבורכת ובמקומה
רמזו לקהל להצטרף בשיר האחרון לשירה

והם נענו וראיתי לא מעט שפתיים נעות
והם גם הודו לכם בסיום בתשואות רמות
מה שמדהים אותי וזו דווקא לא הפעם הראשונה
כי הבה נגילה מוכר כמעט בכל מדינה ומדינה

אחר כך כרגיל עוברים לארוחה קלה
של כריכים עוגיות לצד תה או קפה נפלא
ולאחר ששובעים מעט מביטים סביב על התמונות
ועל מקור הבניין נשאלות שאלות

למדנו כי הבניין המפואר בניגוד למה שחושבים
נבנה במיוחד ולא החליף בית אצילים
העמודים היו שאריות שנותרו לאחר בניית קתדראלה גדולה
וכל היופי הזה עכשיו שייך למדינה

מי שראה ראה , ומי שלא האמין , כי בארבע הפינות של האולם הענקי
יש את סמלי ארבע המחוזות מכל שטחו של האי
יש את היד האדומה ושמענו את סיפורה
ויש את קונוכט , אלסטר ומנסטר לצידה

אחר כך חזרנו למלון שוב רק לכמחצית השעה
חוץ ממרטין שיצא לתור את העיר הנעימה
שם פגשנו את מיכל שהגיעה בגפה
ושמחנו לשמוע כי הכול עבר כשורה

האוטובוס איחר להגיע ולכן מצאנו עצמנו בלובי על הספות
חלק לא מצאו מקום ונזרקו על השטיחים והרצפות
בעקבות איחורו של הנהג איחרנו גם אנו לשעת המופע
ומצאנו באורות של טירת בלארני רק אם אירית ובנה

בכל זאת ברוח ספורטיבית כי THE SHOW MUST GO ON
התארגנתם ושרתם על פי תכנית היום
ומי שהיה מחא כפיים בהתלהבות גדולה
ובשיר האחרון הצטרף כל אירי שנכח בסביבה

ונכון , כמו שתלמה העירה גם אני מוחא כפיים בהתלהבות רבה
לא מתוך נימוס אלא מתוך הערכה
על הנחישות , על היכולות והקולות
ולא מעניינות אותי להקות אחרות

אחר כך למרות שאמרו כי לא יחכו עם השתייה
צוות בית הקפה המתין לנו ובינתיים צפה בהופעה
בזמן השתייה אני שוחחתי עם אדם הילד הקטן
וכמו כל האירים הוא היה חביב , מנומס אך לא ביישן

בתום ההפוגה ומכיוון שכבר היינו במקום
עלו חלק למעלה לנשק את האבן בסוף היום
טירת בלארני ובכלל כל האחוזה
הם מקום תיירותי ממדרגה ראשונה

יש כאן גנים מקסימים חלקם עם צמחים רעילים
כבר אז ידעו כנראה כיצד להיפטר בשקט מיריבים
יש כאן גם מנהרה קטנה עם אמונות על מכשפות
ומיכל סיפרה שכך הבהירו לה טרם יצאה לטיסות

אך פרסומה העיקרי מגיע מהאבן שעל פי האגדה
מעניקה צחות שפתיים ויכולת שכנוע לכל מי שמנשקה
הרוזן המקומי הצליח כך לדחות את גזירת כיבוש המצודה
ומלכת אנגליה אימצה את בלארני כתרגום לשטויות בממלכה

הדרך לאבן צרה ופתלתלה
אך הנוף הנשקף מלמעלה מספק פיצוי נפלא
בנוסף לזה מכיוון שכבר מאוחרת השעה
הסכים הזכין המקומי לעזור לנשק ללא חובה בתמונה

לא כולם נשכבו והסתפקו במראה לבדו
אך מי שעשה זאת נהנה מהאתגר כשלעצמו
אחר כך ראיתי כי אינה וסרגיי חזרו מהגנים
והיו עוד כאלו שניצלו את הזמן לשוטטות בשבילים

משם חזרנו למלון וכאן אנו נפרדים
חלק למנוחה קצרצרה ואחר כך להאזין למלכים
THE KINGS SINGERS להקה מקצועית וידועה
שכבר כמה דורות של זמרים התחלפו בהרכבה

היתר ייצאו לאכול ארוחה קלה
ואני בדיוק סיימתי עם זולי שיחה קלילה ומהנה
שוטטתי מעט בעיר ואין ספק שיש שינוי באווירה
של אירלנד כולה בעקבות השפל הכלכלי הנודע

פחות אנשים במסעדות ובחנויות
וגם רכבים חדשים נראים פחות ופחות
אך עדיין ניתן למצוא כמה מקומות פופולאריים ועמוסים
כמו הבודגה שהיה עמוס בצעירים

חזרתי למלון ועליתי לחדרי
ועכשיו שוב יושב ומסכם את יומכם ויומי
וכפי שאמרתי אומנם רק שלושה מופעים וכמה שירים
אך היה יום מפרך בכמה מובנים

ההמתנות , הנסיעות וההליכות הרגליות
ובנוסף המתח לפני ובזמן ההופעות
והחזרה הארוכה בשעת הבוקר המוקדמת
מה יש לומר זו אינה נסיעת נופש מאורגנת

ועכשיו כאשר המקלדת כבר חמה
אני מסיים ועולה ליצועי – כלומר למיטה
שוב היה לי יום מקסים בחברתכם
ולאט לאט אני לומד להכיר ולחבב אתכם

כל אחד וסיפורו האישי המעניין
כי בעיני כל אדם הוא ספר שלם
אז לילה טוב וחלומות נעימים
בחלומי אשמע את קולותיכם ואתכם שרים .

העונש היומי של יום שישי ה 4.5.2012 היום הרביעי לטיול

עוד בוקר עולה על קורק ואנו מקיצים
חברי המקהלה זולי בשמונה כבר נפגשים
היתר ממשיכים לנמנם ולבלות בחדרים
אך בשעה 10 כולם בלובי מחכים

מרטין ואריה יוצאים לסיבובים רגליים
מרטין לבדו כבר גמר ללכת בכל המסלולים הרגליים
אנחנו צועדים בעקבות המלווים המקומיים
להופעה הראשונה בסיטי הול , אנחנו קצת מאחרים

ציפו לנו טרם תחילת התכנית והגענו עם תחילתה
ולכן נתנו לנו להמתין מחוץ לדלת הסגורה
פספסנו את נאומו של ראש העיר ואז נכנסנו בדממה
חברי המקהלה התיישבו על פי סדר העלייה

כאן נפגשתם לראשונה עם עוד מקהלות שמשתתפות הפסטיבל
אך היו כאלו שעדיין לא הגיעו ורק המנצחים עלו בשמם והציגום לקהל
אחר כך כל מקהלה שהייתה נוכחת עלתה לשיר שיר אחד ולהציג עצמה
וכך יכולנו כולנו לראות את חתך המשתתפים ואת הרמה

היו קטעים מצחיקים כמו עם ניסוי הצופרים
שהגיע בדיוק כשהמנצחת האנגלייה סיימה את הדברים
היו ביצועים טובים יותר וכאלו שפחות
החברה מהפיליפינים זכו למרב התשואות

אך באמת כשאתם הייתם שם למעלה זה היה שונה
בעצם אולי על הביצוע שהיה קליל , נעים ומהנה
ראשית ההנחיה של אריאלה עם התוספת של מירה ויפעה
שהבליטה את הבדלי הגילאים שלכם בתור מקהלה

וגם ייתר התוכן ובסוף השיר המוכר ולכולם הייתה תחושה
כי הייתם משוחררים , רגועים ונינוחים על הבמה
אחר כך הענקתם חמסה שיהיה למזל לראש העיר
מעשה ידיה של תלמה שלא רק יודעת לצחוק ולשיר

משם יצאנו ונפגשנו שוב בבית הקפה להפסקה קלה
וכאשר כולם הגיעו נחלקה לשתיים הקבוצה
חלק אחד עם זולי יצא להאזין לעוד שתי הופעות
והיתר המשיכו איתי ועם הנרי את העיר לראות

תחילה חלפנו על פני גשר להולכי רגל ועליו הנצחה
של יהודי בשם גולדברג שכיהן כאן כראש העירייה
הוא לא היה היחידי בארץ הזו ויש גם את בריסקו האב והבן
שכיהנו כראשי העיר דבלין אכן כן

משם דרך כנסיית השילוש הקדוש לזכרו של הכומר מתיו המפורסם
שניסה להניא את כל השתיינים להיגמל – ונכשל כמובן
אחר כך ראינו את מבשלת ביימיש שהיום כבר לא פעילה
כי כמו בכל העולם היא נרכשה על ידי קונצרן גדול ונבלעה

סיימנו אל מול מצודת אליזבט – מצודת כוכב עתיקה
ששמרה על הכוחות האנגלים ואיימה על הסביבה
בסמוך לה ראינו את הקתדראלה הגדולה
שנבנתה היכן שסיינט פינבר הקים כנסיית עץ קטנה

ואחר כך סיימנו בשוק האנגלי שזכה לפרסום עולמי
כאשר מלכת אנגליה אליזבט ביקרה בו בביקור רשמי
וזה לא מובן מאליו או קל להבנה
צריך להבין כי קורק הייתה מעוז של מחתרת יריבה

טיילנו בין הדוכנים השונים ובהם מגוון מאכלים
של ירקות, פירות, גבינות ובשרים
אני טעמתי נקניקיה עסיסית
ואמיתי טעם ובסוף רכש גבינה טעימה וריחנית

דויד רון הזמין קבאב על האש ולא ידע שכאן זו בעיה
הם לא מורידים מהאש בשר טרם היטב נעשה
וכך מאוחר יותר ראיתי אותו בסצנה מוזרה
עומד מול המוכרת והם מודדים את חומה של הקציצה

היא נועצת מד חום ואומרת זה רק 73 מעלות
הוא אומר "זה מספיק" והיא מחכה לעוד שתי מעלות
"אתה עלול לקבל הרעלה" היא מוסיפה
והוא חושב בליבו "סטיק טרטר כבר אכלתי ומאום לא קרה"

בסוף גם זה יוצא מהאש ואז בדרך לספרייה
ראיתי גם את דויד שוב מכרסם לחמניה
וממש לפני שנכנסתי פנימה אורו עיניי
ראיתי את פיליפ ושוש מגיעים בכיוון אליי

זו פעם ראשונה שהיא אילצה את עצמה לצאת מחדרה
ובמהלך ההופעה ראיתי כמה היא התגעגעה
נכנסנו לספרייה ושם כבר חיכו המאזינים
מנהל הספרייה דיבר ואז פתחתם בשירים

המקום היה צפוף ולכן לא הצלחתי לצלם
אך הקהל שנכח ראה אתכם במיטבכם
הייתם עליזים ונינוחים ושרתם עם כל הכוחות
וכמו שזולי אמר בטח תגיעו לשיא בהופעות האחרונות

אחר כך עלינו לטכס התה והשתייה כולל העוגיות
ומשם יצאנו לשוטט בעיר כמה שעות
אה, ופגשנו שם גם את יוסי ישראלי לשעבר
שגר כאן כבר 30 שנה ולא נראה לי ממש מאושר

ובכן זה לא קל כשחלומות מתנפצים
מה גם שהוא התחתן כאן ויש לו כבר צאצאים
הוא מנגן ושר להנאתו ומקבל קצבה מהממשלה
ובכל זאת נצמד אלינו כמו מצא ילדות אבודה

חלק חזרו למלון למנוחה קצרה עד לפגישה הבאה
וחלק הגיעו לשוק בפעם הראשונה
שם אכלנו יחד ארוחה טעימה
בקומה השנייה ובו בזמן צפינו על הסביבה

האוכל היה טוב כולל המרק והבשרים
רק הסלט הבנתי היה מעט יבש וקריר – אך טעים
אריאלה שדווקא חזקה בשפה המקומית
קיבלה דג סלמון מעושן ולא אפוי בתבנית

אך כאן לא מתבלבלים ומיד מחליפים את המנות
זה בתנאי שלא תשאלנה יותר מידי שאלות
סיימנו שם ועברנו לחלק הבזבזים
הראיתי למי שהיה איתי את חנויות הנעליים והבגדים

והופ עפו נעליים לשקית ראשונה
ומיד אחר כך רחל קנתה בפניס שקית שנייה
זהו חלק חשוב בטיולים ולא רק מאורגנים
וכאן אם המחיר טוב יש תמורה לאירו הבודדים

סיימנו וחזרנו לצד הנהר אל בית הכנסת למפגש עם הקהילה
בית כנסת קטן וחבוי באזור תעשייה
שם להפתעתי הכינו עבורנו ארוחה שלמה
כולל חומס ופלאפל ואפילו פיתה כשרה

פגשנו את פרד שריד לקהילה שכאן נולדה
ושמענו את סיפורה מאז הספינה הראשונה
שמענו כי הגיעו לכאן בטעות או מחוסר ממון להמשך ההפלגה
ולעיתים גם מתוך רוע לב וצרות עין של קפטן הספינה

אך כאן הם מצאו שלמרות שאין יותר מידי אהדה
הארץ הזו שסבלה כל כך אימצה אותם אל חיקה
וכך לאט לאט עם כל ספינה שעברה מאירופה לעולם החדש
הם קיבלו עוד ועוד יהודים וזה היה נדרש

הם הקימו קהילה וצריך נשים להתחתן וגברים גם כן
ובכלל מניין אי אפשר להשלים עם נוצרי שכן
הם התבססו ובסוף היו כאן כמה עשרות משפחות
אך לאט לאט הם נפוצו לארבע הרוחות

וכך מוצא עצמו פרד וכל עולמו הולך ונעלם אל מול עיניו
ורק בית הכנסת עוד נותר לו בדד
ועוד תפילה אחרונה הוא נושא בליבו
שיזכה לפרק ולמסור את המבנה היקר לו , בחייו ובעצמו

בנוסף לדבריו גם שרנו שירים
הפעם ללא מנצח ותווים
והקירות הללו הזועקים לקולות יהודים
בוודאי חיינו לעצמם מתחת לשכבות הצבע שדהה עם השנים

גם קידוש ערכנו שם , פיליפ כיבד אותנו בתפילה
ונקווה כי כולנו נזוכה בזכות שבת המלכה
סיימנו שם והתפזרנו לארבע כנפות
חלק למלון וחלק לכנסיית פינבר להופעות

אני חזרתי למלון ויצאתי לטייל ולארוחה
יחד עם דויד רון לעיר העתיקה
פגשנו בלובי קבוצה לא קטנה
שיצאה לאכול באיזק הסמוכה

היה נחמד וטעים ונהניתי מהחברה
וכאשר חזרנו פגשנו גם את אלו שחזרו מההופעה
הסתבר שהיה מופע עם קולות איכותיים
רק מה לא כולם התלהבו מהשירים והעיבודים

ועמדנו ברוח הקרירה וסיפרנו בדיחות
על תורת היחסות ועל כל מיני חיות
ואז נפרדנו כי יש עוד מחר
עם שתי הופעות וטיול קצר

ושוב עבר יום ונותר עוד יום להופעות
ואחר כך נצא את אירלנד לראות
לילה טוב לכם וחלומות נעימים
נתראה מחר נקווה כי השמיים יהיו שוב בהירים .

קבלת שבת בביקור המרגש בבית הכנסת של קורק הם הקהילה הנכחדת

העונש היומי של יום שבת ה 5.5.2012 היום החמישי לטיול

בוקר יום ראשון וחברי המקהלה כבר בחזרות
הפעם הן היו יותר אינטנסיביות וארוכות
שושי חזרה וגם החליפו רפרטואר
ועמליה עסקה רבות בשליחת פקסים בדבר

שבעה מאלו שאינם זמרים ואני בחברתם
יצאנו לקוב הסמוכה היושבת סמוך לים
עלינו על רכבת ונסענו כחצי שעה
כאשר הגענו ליעדנו עגנה בנמל ספינת תענוגות מרשימה

תחילה ראינו את פסלה של "אני מור" המהגרת הראשונה
שנחתה מכאן באליס איילנד הנודע
אחר כך התפצלנו לזוג וקבוצה
כל אחד והקצב שלו עם או בלי מנוחה

מרטין ואריה מיהרו ואצו לדרכם לסייר בכל האתרים
ואנו בחרנו לבקר את מוזיאון הטיטאניק שטבעה לפני מאה שנים
נכנסנו פנימה וראינו את התאים השונים
את הסיפון ואת הרציף בו נפרדו מהקרובים

אחר כך הבנו את גודל האסון וניתחנו את סיבותיו
ברור מעל לכל ספק כי יוהרה הייתה חלק ממרכיביו
קראנו על נוסעים שחלמו על עולם חדש ועל הצלחה
ומצאו את מותם בטביעה נוראה

אחר כך עברנו למוזיאון המורשת המנציח את ההגירה
יעל ואני נכנסנו פנימה וזו הייתה חוויה
לראות את כל התיעוד של הסבל הנורא
שהיה מנת חלקם וזה עוד לאחר כאב הפרידה

ראינו את התמונות מיבשת אוסטרליה הרחוקה
לשם הגלו כל פושע החל מכייס וכלה בנאשם ברציחה
גם נשים לא קיבלו יחס מועדף והוגלו באלפיהן
כדי לספק כוח עבודה ונשים מעבר לאוקיאנוס הזועם

סיימנו בכוס קפה ועוגת סקונס טעימה
עקיבא אכל ארוחה קלה בצמוד ללאה
היו שם גם כמו בכל העולם
חנויות שמוכרות מזכרות מכאן

חנה רכשה מפיות עם התלתן המפורסם
ומשקולת נדמה לי לחתן
אורה רכשה עגילים נחמדים
ונקווה כי כולם ייצאו מאושרים

המתנו לרכבת שהגיעה בשעה היעודה
וחזרנו את כל הדרך לקורק השקטה
הגענו למלון ולאחר התארגנות קצרה
יצאה כל הקבוצה שוב לסיטי הול בריצה

הפעם זו הייתה כבר תחרות רצינית
אך אתם השתתפתם כמקהלה חיצונית
נתתם את ההופעה הטובה ביותר עד עכשיו
ומי יודע אולי בשנה הבאה תשתתפו בקרב

ראינו ושמענו להקות מדהימות
החברה מקורק זכו למרבית הנקודות
סיימנו משם ושוב התפצלנו
חלק חוזרים למלון וחלק מחפשים מסעדות

קבוצה גדולה הקשיבה לטיפ מהמקומיים
ונכנסה לאכול במסעדה הסינית ומסתבר שהיה טעים
הם ישבו שם שעה ארוכה
משם חזרו מיד להמשך המופע

חלק אחר חזר למלון למנוחה קלה
את חנה ועמנואל פגשתי בדרך לארוחה
גם אני חזרתי לסיטי הול לחזות בחציו השני של המופע
ונהניתי מהמקהלות , מהאווירה ומהחברה

ואין מה לדבר מגיעה לכם תודה גדולה
פתחתם לי צוהר לעולם חדש ומוסיקה שונה
נהניתי מכל רגע וכמעט מכל להקה והסכימו עימי רבים
הכי אהבתנו את הפיליפינים המדהימים

ההרמוניה , השילובים וההופעה כולה
הייתה בהחלט על רמה גבוהה
גם האירים היו די טובים וזכו למחמאות
רק מחר נדע את התוצאות הסופיות

עם תום מופע הלהקות
מיהרתי לצאת , לאכול ולשתות
מוצאי שבת זה היום העיקרי
בו ניתן לבלות בפאב מקומי

ואכן אלפי חברה צעירים ברחובות
שותים , מדברים ושותים חליפות
בחלק מהפאבים מוסיקה מסורתית
אך ברובם שמעתי מוסיקה מודרנית

אכלתי שתיתי וחזרתי למחשב ולמקלדת הקטנה
לסכם את היום ואת מה שהיה
ועכשיו רגע לפני החזרה לשגרה
אני יושב בחדרי ומכין עצמי לחזור להדרכה

מקווה כי תישנו טוב ותהיו נרגשים
לראות את נופי טבעת קרי הידועים
לילה טוב ומלוא המחמאות
ואני תקווה כי נעמן כבר נוחת בשלום בשעות הקרובות .

קורק הצבעונית

העונש היומי של יום ראשון ה 6.5.2012 היום השישי לטיול

בוקר יום ראשון מגיע והוא צופן בחובו שינוי
לא עוד חזרות על הבוקר – כי אם טיול
כל הקבוצה כולל זולי יוצאת בנסיעה
לחזות בנופי טבעת קרי הירוקה

פוגשים את אנדרו והוא נהגינו הבא
וימשיך עימנו עד יום רביעי אם הכול ילך כשורה
בדרך עוד טרם מגיעים למאקרום הקרובה
שמענו חלק מהעונשים היומיים של הקבוצה

אחר כך מעט על ההיסטוריה והרעב ואז ירדנו לפרטים
וסיפרתי לכם סיפור אהבה טרגי מלפני כמה מאות שנים
עת וויליאם העשיר התאהב במרי המשרתת היפה
ורגע לפני שהתארסו נאלץ לברוח לאוסטרליה הרחוקה

ועת חזר לאי הירוק ולאהובתו המצפה
גילה כי בדיוק בזה הרגע היא מורדת אל קיברה
וכך נפרדו השניים עד ליום בו גם הוא נפטר – באופן סופי
ושניהם קבורים זה לצד זו בבית הקברות בטרנלי

אחר כך חלפנו בקילארני – למעשה אילת של אירלנד כולה
והיא נבנתה במיוחד עבור כך לפני יותר ממאתיים ושישים שנה
משם בדילוג ישיר עברנו אל קילורגלין הקטנה
בה בכל שנה מוכתר תיש כמלך העיירה

הסיפור החל עוד בימי האנגלים
עת שומר שהופקד על הגשר נרדם שנת ישרים
וחברי המחותרת כמעט ומצאו את מותם
עת האנגלים קרבו בחסות החשיכה אל כפרם

אך תיש אחד שרק חיפש לעשות חיים
ברח מהם וטפיפות רגליו הזהירו את הלוחמים
ולכן בכל שנה הם ממליכים לשלושה ימים
תיש שמביט על כולם סובאים ומשתכרים

אחר כך בניגוד למה שחשבתם משחררים אותו לחופשי
היות והוא לא סתם תיש – הוא קינג פוק אמיתי
ירדנו מעט והצטלמנו עם הפסל הנאה
בסמוך לנהר והגשר האדום – מחזה יפה

ראינו גם כיצד חלק מהמבקרים בשנים הקודמות
השאירו את חותמם בצורת שיר בן כמה שורות
לעיתים זהו לימריק ולעיתים חלק משיר ארוך
בכל אופן זה נחמד ומעניין לקרוא

מרטין שירד למטה הבחין כי יש כאן גם טיפים לדייגים
אלו דגים יש בנהר ובאיזה קרס להשתמש הם ממליצים
סיימנו ומיהרנו להפסקת שירותים
במקרה הזה זה היה קופי אאוט ואייריש קופי אין

עצרנו בפונדק השועל האדום שמתמחה במשקה האירי המפורסם
שהומצא בשדה התעופה שאנון לא הרחק מכאן
מנה אחת של וויסקי , קפה חזק חם ומתוק , ומעל זה קצפת קרירה
הופכים אותך באחת לאירי עד לליבה

מי שטעם נהנה משילוב הצבעים והטעמים
חלק החליטו שמעכשיו גם יכינו בבית וייהנו מהחיים
מעבר לכך נכנסנו לשירותים
והקפדנו להיזהר כמצוות השלטים

הגברים התקרבו קרוב קרוב שלא תיפול אף טיפה
והנשים נותרו לאורך כל התהליך בישיבה
סיימנו לא לפני כמה צילומים
של אמיתי מאחורי הדלפק בסמוך לברזי הבירה השונים

ביציאה משם מכיוון שאנו לא נכנסים
סיפרתי לכם כיצד עובדים עם כלבי הרועים
אינה וסרגי סיפרו שאכן גם כלבם
נכנס הביתה ומאז מסרב לצאת לאוויר העולם

ממשיכים ובדרך חולפים על פני קלס , מפרץ ומעגן
לכאן באים תיירים עשירים עם יאכטות מכל העולם
ואז אורי מספר בחרוזים ובמילים יפות
את שאירע לו פעם כפרמדיק באחת הקריאות

מתוך הקבר נשמעו קולות נשימה
ורק לאחר בדיקה חוזרת נקבע סופית המוות כעובדה
אמיתי לא איחר והוסיף סיפור משלו
על סבתא אחת שטרטרה אותו

כן מתה , לא מתה "תחליטי כבר" ביקשו הקרובים
רק כך אפשר יהיה לפתוח במלחמת יורשים
ואז הגענו לקהירסייבין
מקום הולדתו של דניאל אוקונל – אתם בטח זוכרים

תחילה עצרנו בסמוך לביתו הישן ולדגם הסירה
עימה ברנדון הקדוש את האוקיאנוס חצה
ולמרות שאתם לא מאמינים להם יש הוכחות
טובות לא פחות מכל אותם אמונות אחרות

אחר כך שמענו את סיפורו של אוקונל צעיר מקומי
שנולד כילד עני והגיע להיות חבר פרלמנט אנגלי
שם הוא הצליח להשיג לאירים את השוויון הדתי
שהעניק להם את הזכות לעבוד את דתם – לפחות באופן רשמי

לקח עוד כמאה שנים עד שקיבלו את העצמאות הברוכה
ואז אותה הכנסייה החלה לרדות בהם בעצמה
חולפים גם על פני חצי האי וולנציה – אי קטן מימדים
אליו הגיע כבל הטלגרף עם כל הידיעות מהמרחקים

יש במקום כמו גם באירלנד כולה
מוזיאון להנצחת תקופת הרעב וההגירה
אך יש גם מוזיאון להנצחת החיים
באיים המשוננים - איי סקליג הסמוכים

לתחנה הבאה עצרנו בוטרוויל – עיר נופש ידועה
ששוכנת בין אגם מצפונה לאוקיאנוס מדרומה
אורח אחד די מפורסם
נהג בכל שנה לחוזר לכאן

צארלי צאפלין אולי החשוב שבשחקנים ובבמאים
אהב את השקט הזה ואת השמיים האפורים
לכבודו בכל שנה יש פסטיבל סרטים
וגם את פסלו הציבו להנאת המבקרים והתיירים

יורדים לצילומים ולהתהלך קמעה
סמוך למים וברוח הקרירה
אך הזמן נמתח ולמרות שהצהרתם כי אתם לא רעבים
בכל זאת רכשתם פיש אנד ציפס חמים וטריים

חלק הספיק לאכול בדרך וחלק אכל בנסיעה
הריח הפך להיות חלק מהחווייה
יצאנו וטיפסנו בנסיעה למעבר ההרים
קומקישטה שמו בפי המקומיים

נוף בעברית ואכן הוא ראוי ושמו תואם
והמראה מלמעלה אכן מהמם
מצד אחד ווטרוויל ומפרצה
ומצד שני כמה מפרצים ואיים בסביבה

רק שתדעו שהתמזל מזלכם ותודה לאל
לעיתים לא עוצרים כאן כלל כי יש ערפל
והיום בראש הגבעה בסמוך לפסל של מריה הקדושה
כמו תמיד יש כמה אטרקציות מקומיות מהסביבה

האיכר עם בעלי החיים הקטנים לצורך צילומים
ונגן האקורדיון וכלבו הבא בימים
ליקקתם גלידה טעימה למרות הרוחות
איזה מזל שאין בסביבה סבתות פולניות

סיימנו שם והמשכנו בנסיעה
לארוחת צהריים בסנים הקטנה
בדרך כלל זה הזמן שאני עורך שירה בציבור
אך זולי הסביר כי לשיר באוטובוס טרם הופעה זה אסור

בכל זאת הספקתי ליהנות כי נעניתם בשמחה
לשיר את שירת העשבים של נעמי שמר – תודה
מגיעים לסנים ועוצרים בסמוך לגן הפסלים
טוב לא ממש גן – אלא רק שני פסלים

צרפת תרמה פסל של דה גול שביקר כאן וחווה שקט ושלווה
וחיים הרצוג נשיאנו לשעבר תרם פסל להבה
וכל זה להנצחת אחד מנשיאי אירלנד יליד המקום
חבל רק שלא יותר מדינות נרתמו לרעיון

בסנים גם המים תרמו את חלקם
ויצרו בנהר נוף מרהבי במהלך זרימתם
אך גם לאכול צריך ולכן יש כאן לא מעט מסעדות
רובינו הצטופף במטבח הכפר על פי ההמלצות

אכלנו מרקים טעימים ופשטידת רועים
שתינו בירות או משקאות קלים
והיה נחמד למרות שכרגיל אצל המקומיים
זמן יקר מתבזבז על הכנת המאכלים הטריים

משם בסמוך לפסלו של אלוף המתאבקים
חזרנו לדרך ולתצפית הגברות ממהרים
הסיפור כולו מתחיל כאשר משפחת הרברט הקימה כאן את ביתה
ושמעם של גניה היפים הגיע לאוזני המלכה

היא החליטה לבוא , לבקר וללון באחוזה
והם שיפצו את הגנים והבית בעזרת הלוואה
אך היא עזבה לאחר ליל שימורים
ואת כל הונם הפסידו האומללים

הם מכרו את אחוזתם למשפחת גינס הידועה
שעשתה רווח לא רע על האחוזה הנאה
אחר כך התגוררה כאן מוד וארתור בעלה
ולאחר מותה הם העבירו את הפארק והבית לטובת המדינה

ותצפית הגברות מכונה כך משום שלזו הנקודה
הגיעו הנערות לאחר עבודתן למנוחה קלה
ראינו את האגמים ושפע המים הזורמים
חשים תחת רגלינו את קפיציות הכבול – זה נעים

אחר כך דרך מנהרת האוהבים
ממהרים להגיע אל הגנים
מסיירים לאורך המדשאות וגם מצטלמים
ואחר כך מגיעים לעלים הגדולים

משם במהירות לשרך הגבוה וכן זו אינה טעות
אומרים שרך ולא שרך וזו המציאות
חולפים ומצטלמים גם בסמוך לבית עם הגפנית
וחוזרים לאוטובוס כדי לא לחרוג מהתכנית

חוזרים למלונינו ומיד יורדים לחזרה
היום יש הופעה אחרונה
ממהרים לאולם ותופסים מקומות ישיבה
אין ספק שהיום הייתה הופעה מרשימה

כל הלהקות היו בשיאן כולל הפיליפינים המדהימים
אך גם אתם בעיניי כולם הייתם נהדרים
תנו לכם עוד שתי הופעות ואתם כבר מנוסים
ותוכלו להתחרות בלהקות אחרות בכל המובנים

מסיימים שם עוברים למלון קלאריון הנודע
שם נערכת מסיבת סיום בקומה הראשונה
יש קהל רב בשני האולמות
באחד קראיוקי ובשני ריקודי שורות

ועשיתם חיים ורקדתם עם הנשמה
וניכר היה שהמתח התפוגג כלא היה
לא בטוח כי אזכור את כל המפזזים
ולכן לא אנסה - הייתם כולכם מקסימים

גם בריקודי הדיסקו והרוק וגם במעגלים
שמתם לב שב " הבה נגילה " הצטרפו המון אורחים
סיימתי את שלי וחזרתי למלון לכתוב ולנוח קמעה
לא צריך לשכוח כי חייבים גם לארוז מזוודה

וכך תם לו פרק הפסטיבל אך לא החגיגה
ומחר נעבור לגאלווי בירת המערב הצעירה
ושוב בהזדמנות זו למרות שהוא כנראה כבר לא בסביבה
תרשו לי לומר באופן אישי לזולי תודה

על ההסברים , על השיתוף והחברות שנרקמה
אולי לא תמשיך אך הייתה במקומה
שנינו בעצם היינו קצת זרים בחבורה
ומודה בפה מלא קיבלתם אותנו באהבה

ועכשיו כשעיניי כמעט נעצמות
אני מסיים את המילים האחרונות
לילה טוב ולהתראות מחר בכניסה
עת ניפרד מזולי ומקורק המקסימה

העונש היומי של יום שני ה 7.5.2012 היום השביעי לטיול

בוקר אחרון בקורק ואצל כולם הרגשות מעורבים
מצד אחד נגמר לחץ ההופעות ומצד שני מזולי נפרדים
עורכים טכס קצר בלובי המלון טרם היציאה
עמליה פותחת כמתבקש במילות תודה והערכה

אחר כך איך לא אורי מוסיף ברכה פרי עטו
ומסיים בניגון בעזרת מפוחית ששלף מכיסו
גם תלמה וחנה ואפילו אני כמלווה ציינתי לטובה
את ההשתלבות המהירה שלו במקהלה הוותיקה

גם מתנה העניקה לו עמליה וכנראה שצדקה
הרי הוא בעצם הציל במידה מסוימת את כל הנסיעה
אחר כך מעמיסים מזוודות ויוצאים צפונה אל גאלווי הקטנה
כמה קילומטרים מאוחר יותר מרטין נזכר ששכח בחדר מצלמה

החלטנו שזולי ייקח אותה לארץ וערכנו כמה שיחות
אך דלפק הקבלה מסר כי לא נמצאו כל אבידות
בסוף הסתבר כי היא בכלל נארזה בטעות במזוודה
וכך בלי עין הרע עוד לא קרתה לנו שום תקלה

תחילה עוצרים באדר הקטנה
עיר שזכתה לא פעם בתואר היפה במדינה
בשל הניקיון ויופיין של חזיתות הבתים
ואת חלקם – אלו עם גגות הקש אנו מבקרים

עוצרים במרכז המבקרים בסמוך לכנסייה
ממול יש גן קטן אך מעוצב ועשיר בצמחייה
ועוד שמאלה משם נמצאים הבתים
בחלקם בתי קפה ובחלקם גרים

אני ותלמה סיירנו מעט בין האתרים
ומצאנו רק את אינה וסרגיי מסתובבים
השאר היו כנראה בקניות או בשירותים
ורק אחר יצאו לחזות בבתים

ישבנו גם בבית הקפה והשתמשנו בנוחיות
בכלל באירלנד נדרשים לכך לא מעט בשל הקרירות
חוזרים לדרך ומקץ כמה שניות
מומטר מהשמיים גשם זלעפות

אך אולי תפילת הדרך ואולי אריאלה ושכמותה
הפעילו השפעה רוחנית על המדינה
וכך מיד כאשר הגענו ליעדנו הבא
פסק הגשם וחזר רק כאשר נכנסנו למסעדה

טרם ההגעה לבנראטי הכפר והטירה
חלפנו על פני לימריק עיר הולדתו של פרנק מקורט סופר אירי נודע
הוא כתב את הספר האפר של אנגלה על חייו הקשים
שלרוב הקוראים בוודאי נדמו כאומללים

אך היתרון של להיות ילד זה לראות את הדברים
באופן קצת ציורי מה שגם שסביבו כולם היו עניים
אך שמענו וכן הזדעזענו משיטות הענישה
של התלמידים על ידי נציגי הכנסייה הקדושה

וגם ממצב הנשים באותה התקופה
וזה לא יותר מלפני כחמישים שנים
וכמו תמיד ואני יודע כי אני משוחד לטובתן
נשים הצילו את המצב כאשר נלחמו על מקומן

מגיעים לטירה ונכנסים בחברת אוליבר לסיור בין הקומות
טרם זאת היינו במרתף תחת המדרגות
בנראטי זה שם המורכב משתי מילים נפרדות
בן זה ישבן וראטי שמו של הנהר הזורם בין הגדות

והטירה שנבנתה כבר לפני כ 600 שנה
נבנתה בעיקר לצרכי הגנה
ולכן אין בה שילוב של עץ בקירות
והם עבים דיים כדי למנוע נזק מהפגזות

גם המדרגות ההולכות ימינה בסיבובים
נועדו למנוע חדירה ועלייה של כוחות תוקפניים
ויש את חורי המוות דרכם קיבלו הפולשים
מקלחת רותחת של שמן רותח , זפת או מטר אבנים

שמענו על התנאים הקשים שהיו לחיילים
ועלינו מעלה לחזות באולם הנשפים
אולם גדול ומעוטר בשטיחים
על אחד מהם ראינו את דויד מקבל את הבשורה – זוכרים ?

אחר כך הבטנו על התקרה האופיינית
עוד מתקופת הוויקינגים בצורה של סירה ענקית
ראינו גם את תחריט העץ המרשים של יוברט אציל מקומי
שעד ירושלים הגיע לאחר שהפך לצליין דתי

ואת שילה נגיג אלת הפוריות העתיקה
בדמות אישה כורעת ללדת עוטה מסכה
אחר כך עלו חלק למעלה לחזות בסביבה
ומיהרנו לבית הדייג , הראשון בסדרה

ראינו את תקרת הכבול ומעליה את גג הקס
ולמדנו כיצד בונים אותה ומה נדרש
את האח המובערת וכיצד תה משמש כמדד לשביעות רצונם
של הדיירים מהמבקרים אותם

משם עברנו לבית שממחיש את חיי החוואים העשירים
הוא הובא לכאן מעמק הזהב והוא כבר גדול ומרשים
יש יותר חדרים וגם הגג והתקרה שונים
כאן בכל יום סקונס ועוגות תפוחים מכינים

אחר כך יצאנו לסייר בכפר המשוחזר
ונכנסנו לבית הספר – לחלק זה הזכיר את העבר
הספסלים הקטנים שעכשיו צרים מלהכיל
את גופינו גדול המימדים בשל הגיל

שמענו שם על עונשים כאלו ואחרים
ועל הצפיפות הרבה ומגוון התלמידים
על ההפרדה המוקפדת בין בנים לבנות
שחס וחלילה לא יתעורר היצר הרע ויגרום לבעיות

משם כבר באופן עצמאי נכנסתם לעוד כמה בתים
זה תמיד מעניין ומוסיף לטיול היבטים נוספים
חלק התעכב מעט בחנות וחלק פשוט איבד את הכניסה
אך בסוף נמצאו כולם כולל האבידה

כלומר הטלפון הנייד שלי שנפל באחד הבתים
מזל שעקיבא ניסה לצלצל אליי – כנראה שיש אלוהים
יצאנו מהביקור ועברנו את הכביש אל המסעדה
שנמצאת בקומה השנייה של מרכז המבקרים והחנות הגדולה

אכלנו פיש אנד ציפס , מרקים וסלט בצלחות גדולות
ושבו הכו הגשם והברד על החלונות
סיימנו שם ומיהרנו בנסיעה
לכיוון צוקי מוהר – אתר נפלא

מגיעים ומיד מקבלים כרטיסים
חלק נכנסים למוזיאון וחלק קודם לנוף יוצאים
עולים שמאלה לכיוון המדרגות ונקודת התצפית
על הנציב שניתק מהאי ועומד כשומר בחזית

יש שם בפירוש שלט שאומר שטח פרטי
ואפילו מצבה הקימו לכל מי שלא ציית ונפל אל מותו הוודאי
אך לא באמת האמנתי שכולם יצייתו
ואכן אמיתי עבר לצלם משם – ואת התמונות עוד תראו

צוקי מוהר עשויים מאבן הצפחה אותה כולם מכירים
ונמתחים לאורך של כמה קילומטרים וגובהם כמעט מאתיים מטרים
יש כאן עשרות אלפי עופות שונים
ומתחת למים סוגים שונים של בעלי חיים

משמאל עברנו ימינה לכיוון מגדל אובראיין הנודע
שסימל את קצה גבול הנחלה
משם מביטים למטה ורואים את המאבק בין המים למצוקים
ואף אחד מהם לא מוותר כבר מיליוני שנים

חוזרים למרכז המבקרים שבשל צורתו והעובדה שהוא קבור תחת גבעה מוריקה
מזכיר למירה את ביתם של הטלטאביס מתכנית טלוויזיה ישנה
מסיימים את הביקור לא לפני שרוכשים דיסק נגינה ושירה
של הזמרת שניגנה בצוקים בנבל – שכחתי את שמה

מסיימים וחוזרים לנסיעה
וחולפים על פני ליסדונווארנה עיר שידוכים ידועה
אחר כך על פני דולין כפר קטן עם פאבים רבים
ממנו יצאתי פעם לשייט אימים

עוצרים בפעם האחרונה בסמוך לסלעי הגיר החשופים
ומהלכים מעט בינות לסדקים בהם פורחים הפרחים
זה רגע לפני שהפריחה בשיאה
אך בכל זאת התלהבתם מהמקום הנפלא

מהנוף, מהסמיכות לאוקיאנוס וגם מהמאובנים
שלא לדבר על החלזונות הצבעוניים
חוזרים לאוטובוס והפעם נסיעה של כשעה ומחצה
ומגיעים למלון קארלטון בגאלווי הרחוקה

העיר כפי ששמענו נוסדה בסמוך לכפר דייגים קטן
שבעקבות התפתחותה הוא מהמפה נעלם
ותושביו שהאמינו בפיות ואמונות תפלות
הפסידו במרוץ כי הם היו רק דייגים עם ביוב ברחובות

ומולם היו סוחרים עשירים וחומה גבוהה
זה לא עזר להם כאשר אוליבר קרומוול לאזור בא
אך בכל זאת נותרו שתי מזכרות
אחת זו סירת המפרש הידועה וכמובן הטבעות

טבעת קלאדה המפורסמת כטבעת אירושין
והפרוש לעיצובה הוא מקסים
ומדבר על אהבה ונאמנות לאורך שנים
וכך זה הולך בעברית – מקשיבים ?

הידיים הם לחברות והלב לאהבה
ומעל הכל נמצא הכתר – סמל לנאמנות הארוכה
זו טבעת שעוברת בירושה
ויש כמה כללים לגבי צורת הענידה

מגיעים למלון ומתפזרים לחדרים
למירה ואריה החליפו לחדר עם ריח יותר נעים
אך היתר היו בסדר ולכן מיהרנו לארוחה
שהייתה טעימה ומשביעה

לא הסתפקנו בשיחות סביב השולחן
ונפגשנו לשיר יחד – אומנם לא כולם
שרתם מהשירונים שהבאתי וזו הייתה חוויה
היו גם לא מעט קטעי צחוק שהוסיפו לאווירה

ועכשיו שוב לילה ויש רק עוד שניים אחד מהם בטיסה
ועוד מעט יסתיים הטיול ותסתיים החוויה
אני מקווה כי עד אז נמשיך ליהנות ולחוות חוויות
ואולי כמוני תתאהבו בארץ הזו

לילה טוב לכם וחלומות נעימים
מגיע לכם אתם נהדרים .

לא כל מי ששר באורווה הוא סיים

לעיתים היו המאזינים בשלל צבעים

העונש היומי של יום שלישי ה 8.5.2012 היום השמיני לטיול

בוקר ראשון בגאלווי וגם האחרון למעשה
אנו קמים ויורדים לארוחת הבוקר בחדר האוכל בקצה
מסיימים לאכול ומעמיסים מזוודות
ויוצאים את העיר לראות

תחילה עוצרים בכיכר איירה הירוקה
בסמוך לפסל המפרשים שהעלה חלודה
פיליפ היה ראשון אך היו גם אחרים
שנזכרו ביצירתו של ארהלה עם הדולפינים

ראינו גם את הדלת של משפחת בראון הידועה
שריד אחרון מאחוזתם הגדולה
את הדגלים עם שמות 14 המשפחות המייסדות
מרטין גילה מיד כי גם שמו הפרטי מונצח באחת המשפחות

הן הקימו כאן את העיר וביצרו בחומה
ומיד עם תום ההסברים עברנו לראותה
בסמוך לנו עוד נראו שרידים
של מעין מנה אוהלים שהקימו המפגינים

באירלנד עומד להיערך משאל עם
בו האירים חייבים להצביע על עתידם
לקבל עוד מיליארדי אירו ולהשתעבד למבקרים
או לוותר ולהישאר עצמאיים

נכנסנו למרכז הקניות ושם אכן הבטנו בהנאה
כיצד שילבו במבנה המודרני את החומה העתיקה
משם וחזרנו למדרחוב הראשי
ועצרנו בסמוך לפסלו של אוסקר ווילד הסופר המקומי

ברחבה ראינו גם על חזיתות הבתים המקושטים
את טבעת קלאדה במימדים גדולים
המשכנו מטה לכיוון טירת לינץ הקטנה
למעשה נותר ממנה רק אגף אחד ואותו בנק AIB קנה

ראינו את הקישוטים והעיטורים על גבי החלונות
ואת המרזבים המפוסלים כחיות
את סמל המשפחה עם שני האריות
ומבנה השירותים שבעבר פשוט זרמו לרחובות

משם צעדנו דרך הסמטה הקטנה אל חלון הזיכרון
ושמענו את הסיפור של משפחת לינץ סיפור איום
נכון שבכנסייה אחר כך היה כתוב שאין לזה אחיזה במציאות
אבל אולי דווקא כאן שינו מעט את העובדות להתאימן לנצרות

שמענו כי באותה תקופה היה צדק אחד לכולם
לא משנה מי אביך או כמה אתה מפורסם
אחר כך נכנסנו בצמוד למעדנייה הירוקה
אל כנסיית סיינט ניקולאס שאת קרומוול שרדה

ראינו את הפנים ששופץ וחזר ליופיו
ואתם החלטתם בצדק כי זה חלל המזמין לשיר בתוכו
שרתם בניצוחה של אינה הכישרונית
ומי שהיה נוכח חווה הנאה אמיתית

יצאנו ועברנו בסמוך לקבר ועליו חרוטה
טבעת קלאדה וגולגולת לצידה
כנראה אישה אהובה שנפטרה ממגיפה
ולא סתם מישהו שחמד לצון כפי שהתבדח מדריך הקבוצה

ואז דרך שארית המדרחוב המקסים לנהר השוצף
שם ראינו את שרידי הקשת הספרדית – לפחות את מה שיש
את הנהר שמימיו הקרים משמשים דרך מעבר
לדגי הסלמון שעוברים לאגם ולסופם המר

אחר כך משכנו לאורך הנהר ברוח העזה
לכיוונה של הקתדראלה הגדולה
היא בת פחות מחמישים שנה
וזה ניכר במצבה וניקיונה

הסתובבנו מעט בפנים וכאשר החלו השלפוחיות ללחוץ בעוצמה
יצאנו חזרה למלון בנסיעה מהירה
שם אומנם לא התרגשו מכמות הנוסעים שעל השירותים הסתערה
אך מה הפלא שאחר כך המים לא ירדו באסלה

סיימנו ויצאנו משם לכיוון קלונמקנויס העתיקה
עוד עיר נזירית ויש באירלנד עשרות כמותה
אך היא מפורסמת גדולה ומרשימה
וגם מספקת תמונת נוף אדירה

נהר השאנון משמאלה ומרחבים ירוקים
והרבה מאד שרידי כנסיות , קברים וצלבים
נכנסנו , ראינו סרט המתאר את חייו של מייסד הקהילה
סיינט קיראן הידוע באירלנד כולה

אחר כך יצאנו לסיבוב ברוח עם מרגרט המדריכה
היא עשתה זאת מהר ובאנגלית ברורה
ראינו את הצלבים ואחר כך את המגדלים
ושוב ושוב שמענו מה עוללו כאן האנגלים

סיימנו וחזרנו במהירות לנסיעה
החברה רעבים ואנו בדרכינו לאתלון לארוחה
מגיעים לעיר ועל פי ההצעה של יפעה
קודם כל אוכל ואחר כך ביקור בפאב העתיק במדינה

ואכן כך היה והתחלקנו לכמה קבוצות קטנות
חלק אכלו ביחד במסעדה וחלק במרכז הקניות
משם צעדנו לכיוונו של הפאב שכבר זכה בתעודה
מחברת גינס – כן כן אלו מהבירה הידועה

נכנסנו ובפנים אווירה חשוכה
של פאב קטן , כפרי ונסורת על הרצפה
שיתם אייריש מיסט והמוזג נהנה
עד כדי כך שהעניק לאריאלה את הכוס במתנה

סיימנו שם וחזרנו לנסיעה
חולפות כמעט שעותיים ואנו בעיר הבירה
מחליטים פה אחד , הפה שלי , להוסיף נקודה
נסיים את פארק הפיניקס היום ומחר נסייר בעיר עצמה

הפארק רחב ידיים ומכיל כמה אטרקציות ומבני מגורים
למשל האובליסק לכבודו של וולינגטון – החמור ההוא ! זוכרים ?
גן האנשים המתוקתק בסגנון הצרפתי
וגן החיות עם גמל בתור שחקן ראשי

אחר כך ראינו את מגרשי המשחקים
ואת פסלו של עוף החול אך כאן השם נובע ממים זכים
את שגרירות ארצות הברית ממש בפינה
ומיד מיהרנו לשירותים בסמוך לגנים התחומים בחומה

התאים היו כבר סגורים אך דויד ופיליפ לא וויתרו
ומיד כאשר ראה אותם העובד התאים נפתחו
אלא מה? רק אז הוא הבחין בשיירה הארוכה
של ייתר הנשים והגברים שבחבורה

טוב , גם זה עבר ובהצלחה ועברנו בקצרה
לראות את הצלב הגבוהה שהונח על הבמה
ממנה ערך מיסת המונים האפיפיור יוחנן פאולוס השני
שהיה בעיניי הנוסע התמידי

אך האמת שהיה אפיפיור מצוין
והרים את קרנה של הכנסייה בעולם
הוא גם הכריז בגלוי ושיחרר מאשמה
את היהודים על חלקם בצליבה

ביציאה מהפארק ראינו את פסלה
של אנה ליביה הנערה הרוחצת בבריכה
ואת רובע גינס המפורסם ושמענו על כישרונו
של ארתור גינס מתווך בנפשו

ראינו את ארבעת בתי המשפט ואת הגשרים השונים
זה של שנת האלפיים וזה של חצי הפני שנותר מיותר מעוברים ושבים
אך בסוף הוא זכה להפוך לסמלה
של העיר הזו ומופיע בכל תמונה או גלויה

משם דרך הגשר הגדול ופסלו של אוקונל הרפורמטור המפורסם
שהביא לאירים את הזכות לעבוד את דתם
ובסמוך למחט הגבוהה בשדרה הרחבה
הגענו אל מלון גרישהם , מיקומו בהחלט נפלא

נכנסנו פנימה והתפזרנו לחדרים
וקבענו להיפגש לארוחה בשבע ושלושים
אחר כך בתשע ושלושים יצאנו לקרוע את העיר
ופתחנו את הערב בארלינגטון מלון ופאב שכל אחד מכיר

שם בכל ערב נערכות הופעות של שירה משולבת בריקודים
וסביב הבימה יושבים המבקרים ואוכלים
אנו ששבענו קיבלנו את הבימה האחורית
אך גם משם ניתן לראות את ההופעה החיננית

שתינו , מחאנו כפיים וכאשר הסתיימה ההופעה
חלק חזרו למלון וחלק יצאו לראות את אזור טמפל בא הנודע
שם כבר לא היו יותר מידי מבקרים
נכנסנו לעוד פאב אחד ושמענו כמה שרים

חזרנו למלון ללילה אחרון בעיר עצמה
ואני מסכם את היום שהיה
ועובר מיד אל העונג השבועי
כי בעצם הרי זה לא היה עונש – בטח לא עבורי

היה לי טיול יוצא דופן באיכותו
וגם חוויתי דברים חדשים בזכותו
נחשפתי לשירת מקהלות והאזנתי לכמה מעולות
ברור שאתכם אני מעדיף עם או בלי תעודות

נהניתי בחברתכם והייתם קשובים
לפחות לא הפרעתם גם אם לא הייתם מעוניינים
עמדתם בזמנים ולא היו יותר מידי תלונות
בקיצור כפי שאמרתי ליוסף "חבורה תרבותית שכזאת"

אומנם לא חרשנו את אירלנד כולה
אך עברנו בחלקה הדרומי ובמערבה
חצינו מרחקים גדולים עם שדות מוריקים
ולא פסחנו גם על העיירות הקטנות והכפרים

נהנינו ממזג אוויר נפלא
ובבית הכנסת בקורק חווינו טלטלה
שתינו משקאות ושרנו שירים
בקיצור ניתן לומר שעשינו חיים

ועכשיו רגע לפני שאנו נפרדים
תרשו לי עוד כמה מילים
הפעם לא שלי אלא של אהוד מנור זכרנו לברכה
משירו הידוע " חלומות שמורים " והנה זה בא

אי שם עמוק בתוך תוכנו
טמונים קולות וזיכרונות
מראות רבים שכבר שכחנו
ספרי פלאים ומנגינות

ולפעמים שריד או ריח
או צליל מוכר או קצה מילה
משיב אליך גן פורח
מחזיר אל קו ההתחלה

ואני שב ומאחל לכם אריכות ימים בריאות שלמה ומלאה והמשך הנאות , ומקווה כי תשובו ותיזכרו
מדי פעם בטיול המשותף שלנו וברגעיו היפים , בהופעות שלכם ובמחייאות הכפיים של הנוכחים
וכמובן גם בנופים הירוקים .

אני מצדי מבטיח לנצור כל אחת ואחד מכם בחדרי ליבי (מדור אירלנד) לעולמים ומקווה לראותכם
בטיולים נוספים .

נסיעה טובה וטיסה נעימה לכולנו

תודה רבה

צביקה

העונש היומי של יום רביעי ה 9.5.2012 היום התשיעי לטיול

בוקר אחרון באירלנד ואנו שוב מקיצים בעיר הבירה
אלא שהפעם כאמור זוהי הפעם האחרונה
אורזים מזוודות ויורדים לארוחה
כאן היא ממש מפוארת ועשירה

יש את כל המגוון הרגיל של המאכלים
ובנוסף כבד , יוגורטים ומאכלים נוספים
יש גם עוגות שונות וגם אם אין קוראסונים לכמה רגעים
הם מיד דואגים להשלים חסרים

מסיימים לאכול ומורידים מזוודות
ונפגשים לסיכום של הטיול והחוויית
בעצם עושים זאת עכשיו כי יונה ומרטין מירה ואריה
עוזבים אותנו ויגיעו לבדם לשדה

תחילה עמליה פותחת בסיכומים
שנשמעים יותר כתכנונים עתידיים
מה צביקה יגיד איפה בקורק ואיך היה עם המקהלה
וכלם צוחקים ונהנים נורא

אחר כך גם אורי מוסיף מילים של סיכומים
קצת הלכנו לאיבוד שם בעקבות הרמזים
בסוף אף אני הודיתי לכם על ההקשבה והתרבותיות
ויצאנו לטייל בעיר לאחר שהמזוודות הועמסו במהירות

תחילה עולים צפונה מעט עד לגן הזיכרון לכל חללי החופש והחירות
לא רק לאלו שנהרגו בחמש השנים שבין המרד לקבלת העצמאות
מיד שמים לב לסמלים השונים
של הנבל , הצלב וקרן היער לעידוד הלוחמים

אחר כך לבריכת המים עם המגנים וחרבות
ושומעים מעט על אמונות תפלות
מביטים גם על הפסל גדול המימדים
שהקימו כאן לזכר המרד בחלוף 50 שנים

שומעים את סיפורם של ילדי המלך ליר שהפכו לברבורים
רק בשל קנאת אם חורגת לאהבת אב לצאצאים
הפסל מצליח להנציח בהצלחה
את הרגע בו הפכו לבני אדם חזרה

את מרקם העור והבעות הפנים
לא נותר לכם אלא להאמין כי לא הייתם קרובים
משם ירדנו מטה בסמוך לאחד התיאטראות
יש עוד כאלו רבים ובכולם הצגות

מגיעים לבית הדואר המרכזי ונכנסים לחוות את החוויה
של בית דואר ישן שבתוכו כלום לא השתנה
חנה רצתה לשלוח גלויה כדי לזכות ולקבל חתימה
אך לצערנו לא היה בנמצא והיא נאלצה להסתפק בתמונה

שמענו את השתלשלות המרד שהיה כאן בפסחא 1916
ואיך למרות כישלוננו הוא הפך להיות נקודת המפנה
לאחריו התאחדו הפלגים האירים השונים
אלו שדגלו במאבקים הפוליטיים עם אלו הלוחמניים

ראינו גם את פסלו של כוכולין ההרקולס המקומי
שהפך מנער צעיר ללוחם אימתני
הוא יכול היה בתיאוריה להכניע את כל אבירי השולחן העגול
אך הם פחדו להתייצב מולו וזה הכול

אחר כך עברנו ולצערי עדיין הבנק היה סגור ומסוגר
הוא יושב היכן שישב הפרלמנט האירי בעבר
בניין מרשים וחסר חלונות
כדי למנוע צליפות וכמובן גם האזנות

יש בתוכו אולם לורדים מרשים
וגם החלק של הבנק מאד מרשים
משם עברנו לאוניברסיטת טריניטי קולג' הידועה
שנבנתה באישור מיוחד של המלכה עצמה

היא שרצתה להחדיר מעט ידע באירים הנבערים
שכחה לתת אישור כניסה לקתולים הרבים
עברנו במבואה של בניין המשרדים
עם מרצפות העץ בצורת משושים

אחר כך בכיכר הפרלמנט ראינו כי למבנים זהים
יכולות להיות משמעויות שונות של יחס לחיים
בית החיים זו הכנסייה
ובבית העינויים מקבלים את תוצאות הבחינה

ראינו את המנזה ואת מגדל הפעמונים
ואז אני יצאתי לסדר את הכניסה לספרייה ואתם לשירותים
בעצם הספרייה היא שיאו של הביקור
והספר מקלס שווה את כל הסיוור

ספר ובו ארבע הבשורות אך לא הן מקור התהילה
הוא פשוט מאויר ומקושט בצורה מופלאה
וצריך להביא בחשבון כי נכתב לפני יותר מאלף שנים
על ידי נזירים קפדניים ומסורים

ראינו את השקופיות שמותחות לגודל אדם
את הדפים וכך ניתן להבחין בגאונותם
רואים כי כל הקווים חוברים יחד לציור אחד מדהים
ואין טעות אחת גם אם מסתכלים במיקרוסקופ מתאים

אחר כך דרך מלכודת התיירים הידועה
שם רכשתם מעט מזכרות – ספרון או גלויה
ואז עלינו לאוטובוס ויצאנו להקיף את הכיכרות הירוקות
ולראות כיצד חיו במאות הקודמות

ראינו את בית לנסטר שהיום הוא משכן הפרלמנט המקומי
ואת בית מנסון שהיום הוא הלשכה של ראש העיר הדבלינאי
את כל הריאות הירוקות והבתים האופייניים
עם הארובות בגגותיהם לניקוז עשן ורעלים

אחר כך ראינו את בית העירייה הישן
ובסמוך לו את המצודה – סמל שלטוני ישן
הוא שימש את האנגלים גם למגורים
ויש בתוכו כנסייה ומוזיאונים

אחר כך ראינו את שתי הקתדראלות הסמוכות
זו של דבלין וזו של כלל המחוזות
בקריסט צרף קבור ריצארד דה קלייר האציל האנגלי
שבא לעזור למלך מנסטר המקומי

בגן של סיינט פטריק ראינו את החומה
בה מונצחים גדולי משוררי וסופרי אירלנד כולה
כולל כמובן את אוסקר ווילד וגורג' ברנארד שואו
וויליאם בטלר ייטס ויונתן סוויפט בעצמו

משם דרך הנהר חזרנו לרחוב נסאו להפסקה האחרונה
בה כל אחד יצא להשלים את משאלתו טרם הטיסה
חלק יצאו לגרפטון ולכיכר סטיבן גרין הירוקה
וחלק מיהרו לפניס בשדרת אוקונל הגדולה

אני טיילתי אנה ואנה וחשבתי בליבי
מה עשיתי לא נכון? עובדה שלא קיבלתי שכר לעמלי
ואז עת חזרנו לאוטובוס ולנסיעה אל שדה התעופה
אורי נתן לזה הגדרה טובה

עיניו סיני מתמשך ורק בסופו באה הגאולה
ואכן עם תום דבריו הוענקה לי המעטפה
תודה רבה לכם על התשר ומקווה כי זכיתי בו ביושרה
ולא נתתם אותו מתוך איזה רגש של חובה

סיימנו את הנסיעה וגם את העונש היומי
ובירכתי אתכם עם סיום העונג השבועי
גם ברכת הדרך האירית נשמעה
ואז בחניה נפרדנו מאמיתיי שטס בטיסה שונה

הטיסה לארץ עברה בצורה חלקה
מטוסים נוחים ושרות בכלל לא רע
אוכל טוב ומשקאות קלים ואלכוהוליים ללא הגבלה
ועם בוקר נחתנו בארץ בשעה טובה

ועכשיו עברו כמה ימים בהם נחתי ואגרתי כוחות
והספקתי כבר להיות בבת מצווה וחתונה – בקיצור הוצאות
והנה אני מסיים את הטיול ההוא הנפלא
ובוודאי שהספקתי כבר להביט בדי וי די ולתלות את החמסה

אז מה שנותר הוא רק לסיים את העריכה
ולשלוח לכם כדי שתהיה לכם מזכרת נפלאה
להתראות בינתיים ושמחתי מאד להכירכם
מקווה בקרוב לשוב ולראותכם .

ואלו כל חברי הטיול והמקהלה כולל זה עם האוזן הערלה

בסלנג שלנו קיים הביטוי "סוף הדרך", המקבל כרגע כפל משמעות: הגענו ליום האחרון של המסע שלנו – זה סוף הדרך. בילינו כל הימים – "סוף הדרך"...

עמנו היה זולי, שאת דברי ההלל עליו כבר השמענו ועוד נשמיע בעתיד.

הצטרפו אלינו למסע 9 אנשים יקרים שאינם חברי המקהלה, אך הפכו כבר לחלק ממנה, גם אם לא לבשו שחור ואחזו בקלסר טורקיז. ועוד שניים – איתן ואמיתי שנקראו לדגל ותגברו את הבסיס והטנורים.

עתה הגיע העת להתייחס בהרחבה לצביקה.

אירלנד זורמת לך בעורקים והכנסת אותה לנו טוב טוב לוורידים. יש לך סיפור לכל גדר, כבשה, פסל וטירה. סיפורים אינספור על מזגו של האירי כפרט ועל האומה האירית השמחה והעקשנית.

רק חסרון אחד שלא הסתרת מעימנו – לא מבין בצמחים...

יצאת הפעם עם קבוצה מיוחדת, בעלת עבר מפואר של שירה ופסטיבלים, בישראל ומחוצה לה. הענקת לנו המון והפכת להיות הזמר ה-23.

הובלת אותנו מסיטי הול לסיטי מול ואף פצחת איתנו במחול...

הגיע לידיי ממצא נדיר, המתוארך לשנת 2020 והריהו לפניך:

הרקע: צביקה זק, מדריך טיולים מנוסה, לוקח קבוצה של ועד עובדי בנק לאומי לטיול באירלנד. השנה 2020. הם מגיעים לקורק והוא מסביר:

"תראו, עד לפני 8 שנים הייתי מקדיש לקורק חצי יום סיור ולינה וממשיך הלאה, אבל מאז הוספתי עוד יומיים – 3 ימים והנה הסיפור הראשון שאני רוצה לספר לכם כאן, בעומדנו ליד בניין הנקרא "סיטי הול".

לפני 8 שנים, במאי 2012, יצאתי עם קבוצה של להקת זמר, בני 16-19 (בינינו, כך הם רצו להיות...). הם השתתפו בפסטיבל להקות זמר בקורק... וזה מזכיר לי שהם העירו לי כל הזמן שהם לא להקת זמר אלא מקהלה. כבר לא זוכר איך קראו להם...

בקיצור, שהייתי איתם כאן 5 ימים בפסטיבל ואני, עם אוזני הערלה, מצאתי את עצמי יושב ומאזין לקונצרטים שלהם ושל מקהלות אחרות ומוחא כפיים בהתלהבות רבה.

תאמינו לי שעד תום הפסטיבל הוסרה העורלה מאוזני הערלה... והיא הוכנסה בכריתו של אברהם אבינו..."

הסיור של עובדי בנק לאומי ממשיך והם מגיעים לבנק AIB. המטיילים נכנסים פנימה וצביקה מקפיד היטב שכולם יגיעו לסניף הנכון ולא יטעו חלילה בדרך...

בעוד הקבוצה עומדת באולם הכניסה המפואר, צביקה פוצח בהסברו:

"תראו איך נראה בנק באירלנד, כמו כנסייה, עם אקוסטיקה מדהימה. וזה מזכיר לי שלפני 8 שנים, במאי 2012, כשהייתי בקורק עם להקת הזמר, סליחה צריך לומר מקהלה, במקום בו אתם עומדים כעת, עמדו הרבה אנשים ולא נראה היה שהם עומדים בתור לאשנב כלשהו. הם הרימו ראשיהם כלפי מעלה. על המרפסת הנמצאת מעליכם, עמדה המקהלה ושרה בפני הקהל, כאשר במרפסת ממול עמד המנצח. עדות למה שהתרחש אז, תוכלו להבחין אם תתבוננו היטב במרפסת המנצח. בפניה ניצב לו שריד מאותו ארוע – עמוד תוים, שנשכח ועומד שם כבר 8 שנים..."

וקבוצת מטיילי בנק לאומי ממשיכה בטיול ונוסעת לטירת בלארני, מסיירת בגנים וחולפת ליד האורות. ואומר אז צביקה: **"לפני 8 שנים, במאי 2012, כשטיילתי עם המקהלה, אה, נזכרתי, קראו להם מקהלת יואב. מה שהיה מעניין הוא שהם, כמו קבוצת כדורגל, לקחו עימם לאירלנד גם את האוהדים... כדי להבטיח קהל. המקהלה הופיעה כאן ליד האורות בפני קהל מצומצם וזכתה לתשואות רבות. די השתעממתי לשמוע שוב את אותה התכנית ולכן מצאתי מפלט בשיח רעים עם ילד בן 5... הערב אפגוש אותי, כפי שהבטיח לי אז... הוא כבר בן 13..."**

וכך המשיך צביקה לסייר עם קבוצת בנק לאומי ברחבי אירלנד, מדי בוקר העניק להם את "העונש היומי", לא לפני שסיפר ש **"לפני 8 שנים, במאי 2012, כשנסעתי עם המקהלה, לאחר שסיימתי לקרוא את העונש היומי", קם אחד מהם, נדמה לי ששמו אורי, והחזיר לי מה זה קונסרטה..."**

הרבה תודות לך צביקה

ממקהלת יואב ואוהדיה

7/05/2012

לזולי שלנו – אם אפשר עד להגדיר זאת כך...

הוצאנו אותך משגרתך בהפתעה לפני שידעת בכלל "עם מי יש לך עסק".

כשהתקשרתי אליך עם הצעתנו, הופתעתי לגלות שהפתעות לא מרתיעות אותך ומיד אמרת: "כן" והוספת: "אני רק רוצה לדבר עם שמעון".

הפסטיבל היה בנוי על הופעות בלבד, אבל לנו, למקהלת יואב, היתה גם סדנה של "מנצח אורח", ואפילו יותר מ-6 ימים.

נפעמנו מהמהירות בה התיידדת עם העפרוני של קלינינוב, הגן של ביאליק וגם עם כל אחד מאיתנו. קוראים לזה – כימיה!?

נכנסת מהר ל"ראש" של הפסטיבל, ידעת מיד "מי נגד מי". עבדת איתנו על שיפורים וליטושים, אך גם הוספת את טעמך האישי.

נזכור לך את הרצינות, היסודיות, היוזמה והדבקות במטרה גם כשהתוויים לא בדיוק עלו איתך לבמה... וגם כשנדרשת לשנות ברגע האחרון את הרפרטואר.

נזכור לך גם את הניצוח המדויק והברור וכמובן – את החיוך...

אוהבים אותך

מקהלת יואב

איזו הרמוניה של צבעים וקולות

דף קשר מקהלת יואב אירלנד 2012

מספר	שם + שם משפחה	מספר טלפון	דואר אלקטרוני
1	צבי זק (המדריך)	050 - 2222406	zvizak@gmail.com
2	פורמן חנה ועימנואל	08 - 6880884	efhurman@017.net.il
3			
4	קלסון שושנה ופיליפ	054 – 8077425	shosh@kalsonfamily.com
5		057 – 7951110	philip@kalsonfamily.com
6	פראן אינה וסרגיי	054 – 2329907	sf_aran@aran.co.il
7		054 - 2329908	
8	מימרן מרשה	052 – 2620799	marcia.mimran@gmail.com
9	ומיכאל		
10	אבניאל אתי ואיתן	052-2936422	etty.avniel@gmail.com
11			
12	רוטבלט יונה ומרטין	050 – 5576193	yonarotblatt@yahoo.com
13			
14	לויט ריטה		
15	ניסן אריה		
16	האוזר לאה	08 – 8508754	leahuz@kfm.org.il
17	לב-רן עקיבא	050 – 2034428	archive@lhv.org.il
18	הראל תלמה	052 – 3321463	talmarik@walla.org.il
19	פטרבורג רחל	052 – 4333888	rpeterburg@gmail.com
20	הייט הניה	08 – 8673024 054 – 4867302	Moshe.heit@gmail.com
21	נבו מיכל	02 – 9992066 052 – 6661951	michal@nevo.co.il
22	שקולניק יעל ויוסף	054 – 6470668	Shkolnik_yael@walla.co.il
23		054 – 5327216	yosefsc@walla.com
24	גולדברג עמליה	052 – 3542281	Amalia_g@kfm.org.il
25	גולדהירש אריאלה	08 – 9436143	arielago@smile.net.il
26	גבע יפעה		
27	רון דוד	054 – 4690053	rondavid@bezeqint.net
28	אלקיים אמיתי	052 – 6666112	amitaiel@gmail.com
29	בר אורי	052 – 4643570	Naomi09@bezeqint.net
30	שוב דוד	08 – 9278735 050 – 8674873	shovbdavid@gmail.com
31	דג נעמן		
32	דביר אורה		
33	פרנק זולי		